

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Og så er det ordføreren.

Kl. 14:58

Naser Khader (NY):

Altså, hvis EU ikke skal være handlingslammet og kun foretage sig noget, når der er enstemmighed, så kommer vi ingen vegne i forhold til det internationale samarbejde. Jeg tror, at det også er demokratisk, at det er flertalsafgørelser. Det er da demokrati, at man i forhold til nogle områder, for at være mere effektiv og for at kunne handle, går fra enstemmighed til flertalsafgørelser. Det synes vi ikke der er noget problem i. Det er demokrati.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Og så går vi til udenrigsministeren.

Kl. 14:58

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Man skulle næsten ikke tro det, men titlen på den her forespørgselsdebat, der er rejst af samtlige partier, hvoraf nogle åbenbart har glemt det, er: »Hvad kan regeringen oplyse om den igangværende regeringskonference og reformtraktatens betydning for EU's fremtidige samarbejde?« Det har der været nogle der har talt lidt om, men det har ikke interesseret ret meget i debatten.

Det afgørende for os er, at vi har haft en god debat, når man er kommet ind på, hvad reformtraktaten drejer sig om, her i salen i dag, og at vi fra regeringens side altså med baggrund i en bred tilslutning fra Folketinget og en god vedtagelse, der virkelig er fremadrettet – den er ikke meget diskuteret, men virkelig fremadrettet – kan afslutte forhandlingerne i den kommende uge, først på udenrigsministermødet på mandag, hvor jeg ikke forventer at vi bliver færdige, og så på topmødet torsdag og fredag i Portugal. Og det er rart, at der er så bred en tilslutning til den danske politik.

Der har ikke været ret meget for regeringen at reagere på her i debatten, og det er også udmærket. Det viser jo, hvor uproblematisk reformtraktaten i virkeligheden er, for ellers havde der været meget at reagere på.

Jeg kan sige til hr. Svend Auken, at jeg synes, det er en udmærket tanke; selvfølgelig skal vi lave en letlæst udgave af ændringstraktaten. Vi har jo allerede lavet en beskrivelse den 23. juli, der skulle være rimelig let læselig, og som er lagt på nettet, men jeg vil godt følge hr. Aukens

opfordring til at se på, om vi kan lave sådan en endnu lettere og mere pædagogisk vinklet udgave af den. For det er jo vigtigt, som hr. Svend Auken siger, at alle let og hurtigt kan få de oplysninger om reformtraktaten, som de måtte efterspørge.

Til fru Lone Dybkjær, som desværre ikke kan være til stede nu, men svaret skal gives, og det kan jo også læses, kan jeg sige om EU's bistandsmålsætning, som spillede en rolle for fru Lone Dybkjær – med god grund – at man altså i EU havde et mål om at nå 0,39 pct. kollektivt i 2006. Og jeg kan oplyse, at procenten faktisk er 0,42 i 2006, hvilket altså vil sige, at EU ikke ligger efter sin målsætning, men *foran* sin målsætning, om at nå op på 0,7 pct. i 2015. Man er altså længere i år, end man egentlig havde forestillet sig at man kunne nå. Så derfor er handling blevet sat bag de kønne ord, som fru Lone Dybkjær udtrykte det.

Hr. Morten Messerschmidt, ja, hvor skal man ende, og hvor skal man begynde, så jeg tager bare et par enkelte elementer.

Når hr. Morten Messerschmidt taler om, at man mister sin kommissær, så vil jeg gøre opmærksom på, at det ikke har noget med reformtraktaten at gøre. Det var Nicetraktaten, der besluttede, at når man kom op over 27 medlemmer, så skulle der tages stilling til en mindre kommission. Og der har Danmark jo arbejdet for og også fået igennem, at der er lighed mellem store og små lande, og at der er et rotationsprincip. Så er det jo oven i købet med den her traktat blevet forlænget eller udskudt 5 år, før man går over til det nye system, så det med den danske kommissær lever altså længere, om jeg så må sige, end ellers forudset i Nice.

Så vil jeg også lige gøre hr. Morten Messerschmidt opmærksom på, at kommissærene ikke skal arbejde for deres fødeland. De skal arbejde for Europa. Det er en misforståelse at tro, at f.eks. den franske kommissær skal sidde og forfægte franske interesser, at den danske skal sidde og forfægte danske interesser og den svenske forfægte svenske interesser – så ville Kommissionen aldrig nogen sinde nå frem til noget som helst. Så de skal faktisk løfte sig over det. Men vi skal jo alle have glæde af dem, og vi lægger også vægt på, at der er en med dansk udgangspunkt og dansk vinkel, som kommer ind i Kommissionen, men det vil der komme, lige så meget som der kommer en med fransk udgangspunkt og fransk vinkel. Og det synes jeg er det afgørende; den skal jo også fungere.